

Pri izpraševanju vesti pred nami ne stoji sodnik, ampak živi Bog. Pred njim stojimo kot cestnar v evangeliju. Zato je izpraševanje vesti čisto osebno dejanje, v katerem sebe in svoje življenje postavimo pred Boga, da bi se vprašali, kaj je naš odnos do njega obremenjevalo, ogrožalo ali celo razdrlo. To vodi k spoznanju zla, ki smo ga storili. Vodi pa nas tudi do spoznanja dobrega, ki bi ga mogli in morali storiti, kajti nismo le slabega storili, ampak smo tudi veliko dobrega opustili. Tako nas bo izpraševanje vesti vodilo h kesanju, pa tudi k tolažbi in dobremu sklepu.

Nobena zbirka vprašanj za izpraševanje vesti ne more docela zajeti življenja posameznika. Lahko pa nam pomaga k lastnemu premisleku. Pomagati hoče, da pred Bogom premislimo vprašanja in življenjska področja, ki bi jih sicer morda prezrli.

Blagri (Mt 5,1–12)

1. »Blagor ubogim v duhu, kajti njihovo je nebeško kraljestvo.« Blagor tistemu, ki je ponižen, ki se zaveda svoje majhnosti, a zaupa v Boga. Blagor tistemu, ki se čuti popolnoma odvisnega od Boga in ki sprejme Božji načrt o sebi.

Sem ponižen? Sem potrj, ko me drugi spregledajo? Imam navado, da se delam žrtev? Želim biti v središču pozornosti pri stvareh, ki jih počnem? Veliko govorim o sebi in svojih stvareh? Ali svoj uspeh razkazujem drugim? Imam občutek manjvrednosti, ki zavira opravljanje mojih dolžnosti? Ali ponižujem druge? Ali koga zapostavljam? Sem ljubosumen na uspehe drugih? Uporabljam Božje zaklade (darove), ali imam kak zaklad zakopan? Sem Bogu hvaležen zanje?

2. »Blagor žalostnim, kajti potolaženi bodo.« Blagor tistemu, ki se zna zjokati nad lastnimi napakami. Blagor tistemu, ki zna jokati s tistim, ki joka, ki trpi zaradi krivice in zla na tem svetu in se bojuje proti njima.

Se znam opravičiti za svoje napake? Imam moč, da prosim za odpuščanje, ko komu prizadenem trpljenje? Imam pogum za kritiko samega sebe, ko se zmotim ali sem slaboten? Sem kdaj prejel zakrament sprave brez kesanja? Imam po pregrehi navado, da se smilim sam sebi, namesto da bi se kesal in se znova pobral? Znam jokati s tistim, ki joka? Sem bil trdosrčen do kakšnega trpljenja? Sem zatiskal oči pred potrebo bratov in sester? Ali v svoji družini/skupnosti zanemarjam kakšno osebo? Sprejemem delež v vseh stiskah v svoji družini/skupnosti? Se zanimam za preganjane? Za zadnje med zadnjimi?

3. »Blagor krotkim, kajti deželo bodo podedovali.« Blagor tistemu, ki je izbral krotkost, dobrohotnost, potrpljenje, ponižnost. Blagor tistemu, ki ima veliko srce, ter tistemu, ki zavrača nasilje in zna odpuščati.

Imam zlobno, preračunljivo srce? Znam na pravi način ljubiti samega sebe, sprejemam samega sebe? Imam potrpljenje s seboj? Znam videti v sebi Božje darove? Sem krotak in dober z vsemi? Znam brzdati jezik? Imam kakšne posebne, nerazumne zahteve do najbližjih? Se imam navado zahvaliti za tisto, kar prejmem? Spoštujem starše (predstojnike)? Sem nasilen v mislih, besedah, dejanjih? Ustvarjam spore? Trosim zlobo? Se trudim odpuščati? Ali koga sovražim?

4. »Blagor lačnim in žejnim pravičnosti, kajti nasičeni bodo.« Blagor tistemu, ki hrepeni po svetosti, ki si prizadeva za evangelijsko pristnost, ki se odloča za evangelij brez misli na lagodje in olajšave. Blagor tistemu, ki hrepeni po tem, kar želi Bog.

Se zavedam, da je največja človekova težava zvestoba Božji volji? Iščem Božjo voljo? Se zatekam k molitvi in po nasvet k modrim ljudem, ko je zelo težko razbrati Božjo voljo? Kaj manjka mojemu življenju, da bi bilo

takšno, kakršnega želi od mene Bog? Se bojujem proti razvadam, svobodnjaštvu, uživaštvu, odvisnosti? Molim za svetost Cerkve? Prosim Boga za dar svetosti, za dar svetih duhovnikov, redovnikov in redovnic?

5.»Blagor usmiljenim, kajti usmiljenje bodo dosegli.« Blagor tistemu, ki si prizadeva biti odsev Božje dobrote in ima veliko ter usmiljeno srce do svojih bratov in sester.

Imam navado obsojati druge? Imam navado izražati svoje mnenje tudi tedaj, ko je neutemeljeno? Sem zloben, ko govorim o dobroti drugih? Popravim slabe sodbe? So ljudje, ki jih vedno slabo ocenim? Imam navado ljudem dajati vzdevke? Kako popravim krivične vzdevke, ki jih dajejo drugim? Znam ukazovati svojemu jeziku? Imam navado zabavljati čez ljudi? Sem koga prizadel s svojim jezikom? Znam odpustiti sovražnikom oz. jih prositi za odpuščanje? Sem se komu maščeval?

6.»Blagor čistim v srcu, kajti Boga bodo gledali.« Blagor tistemu, ki ima iskreno srce, kajti lahko se približa Bogu. Blagor tistemu, ki je pristen v mislih in dejanjih, ker ga je Bog sprejel.

Hinavščina je strašno zlo, ki je razburilo Kristusa. Se čutim pred njim hinavca? Jezus ne zavrže grešnika, ne trpi pa hinavca. Priznam, da sem grešnik? Katera je največja hinavščina v mojem življenju? Obstaja dvoličnost v mojem verskem vedenju? Sem kaj hudega prikril v preteklih spovedih? Sem prejel evharistijo, ko sem bil v smrtnem grehu? Ali sem vraževeren? Lahko rečem, da me ne gane češčenje denarja, dela, uspeha, kariere? Lahko rečem, da nisem nikoli nepošteno zaslužil? Sem tisto popravil? Je v meni oboževanje spolnosti? Čistost. Imam čutne razvade? Se rad ukvarjam z nečistimi mislimi? Imam navado opolzko govoriti? Sem bil kriv kakega škandala? Se »hranim« s pornografijo? In samozadovaljevanje? Sem morda suženj poželenja, alkohola ali česa drugega, kar ubija voljo?

7.»Blagor tistim, ki delajo za mir, kajti imenovani bodo Božji sinovi.« Blagor graditelju in prinašalcu miru in sloge, ker je podoben Bogu in ima v sebi nekaj Božje dobrote.

Imam navado delati razprtije, vnašati razdor, govoriti o napakah drugih? Sem nasilen? Ponižujem ljudi? Sem ljubosumen? Širim obrekovanje, sumničenje? Imam navado s črnogledostjo oteževati ozračje v svoji družini/skupnosti? Ali prelagam svoje težave, napetosti, črnogledost na druge? Ali si prizadevam ustvariti okrog sebe veselje, prinašati luč in upanje? Ali gojim optimizem, ki izhaja iz vere? Sem graditelj edinosti: v družini, skupnosti, skupini, župniji? Če sem zanetil spore, sem pripravljen prispevati, da se spet vse popravi?

8.»Blagor tistim, ki so zaradi pravičnosti preganjani, kajti njihovo je nebeško kraljestvo.« Blagor tistemu, ki se zna žrtvovati za svojo vero, ki je vdan v Božjo voljo in je tudi pripravljen trpeti, da bi ji bil zvest.

Ali v vsaki stvari iščem Božjo voljo? Sem pripravljen Božjo voljo, ko sem jo odkril, odločno izpolniti? Ali sem sposoben kaj pretrpeti za Kristusa, za zvestobo njemu? Sem sposoben tudi s ponižanjem plačati za dobro stvar, za stvar vere? Sem pripravljen iz ljubezni do Kristusa trpeti tudi zasmehovanje? Kaj storim, da bi oznanjal vero? Oznam v svojem okolju Kristusa s svojo besedo in zglednim življenjem? Sem se kdaj sramoval Kristusa?